

integriteit van de financiële markten. Tevens geeft het Hof aan dat het beginsel van het vermoeden van onschuld niet belet dat de bedoeling van de persoon die zich aan handel met voorwetenschap schuldig maakt, impliciet wordt afgeleid uit de materiële bestanddelen van deze inbreuk. Hieruit volgt volgens het Hof dat het feit dat een primair ingewijde die over voorwetenschap beschikt, een markttransactie verricht met de financiële instrumenten waarop deze informatie betrekking heeft, impliceert dat deze persoon van deze informatie ‘gebruik maakt’ in de zin van richtlijn 2003/6, onder voorbehoud van eerbiediging van de rechten van verdediging en inzonderheid van het recht om dat vermoeden te weerleggen. Om te voorkomen dat het verbod van handel met voorwetenschap verder wordt uitgebreid dan wat passend en noodzakelijk is, moet volgens het Hof echter worden aangeknoopt bij de doelstelling van de richtlijn, die erin bestaat de integriteit van de financiële markten te beschermen en het vertrouwen van de beleggers te vergroten, dat onder meer berust op de wetenschap dat zij met elkaar op voet van gelijkheid zullen verkeren en dat zij zullen worden beschermd tegen het ongeoorloofde gebruik van voorwetenschap. Het verbod van handel met voorwetenschap geldt wanneer een primair ingewijde die over voorwetenschap beschikt, ongerechtvaardigd gebruik maakt van het voordeel dat deze informatie hem verschaft doordat hij in overeenstemming met deze informatie een markttransactie verricht.

Het hof van beroep te Brussel stelde daarnaast de vraag of het voor de bestraffing van handel met voorwetenschap met eerbiediging van het evenredigheidsbeginsel noodzakelijk is rekening te houden met de gerealiseerde winst. Het Hof herinnert eraan dat de richtlijn 2003/6 bepaalt dat de lidstaten ervoor zorgen dat overeenkom-

stig hun nationale wetgeving passende administratieve maatregelen of administratieve sancties kunnen worden opgelegd aan de verantwoordelijke personen indien krachtens deze richtlijn vastgestelde bepalingen niet worden nageleefd. De lidstaten moeten daarbij erop toezien dat deze maatregelen doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. Volgens het Hof reikt de richtlijn 2003/6 geen enkel criterium aan voor de beoordeling of een sanctie doeltreffend, evenredig en afschrikkend is. Het is aan de nationale wetgever om deze criteria vast te stellen. Aangaande een verdere vraag of de bekendmaking van voorwetenschap moet worden geacht een invloed te hebben gehad op de koers van het betrokken financiële instrument, herinnert het Hof eraan dat een van de wezenlijke kenmerken van het begrip voorwetenschap is dat deze informatie een aanzienlijke invloed kan hebben op de koers van de financiële instrumenten waarop deze informatie betrekking heeft. Overeenkomstig de doelstelling van richtlijn 2003/6 is het, teneinde uit te maken of bepaalde informatie voorwetenschap betreft, niet noodzakelijk om te onderzoeken of bekendmaking ervan daadwerkelijk aanzienlijke invloed heeft gehad op de koers van de financiële instrumenten waarop deze informatie betrekking heeft. Op de vraag of, indien een lidstaat de mogelijkheid biedt om naast administratieve sancties een strafrechtelijke geldelijke sanctie op te leggen, bij de bepaling van de administratieve sanctie rekening moet worden gehouden met de mogelijkheid en/of het niveau van een eventuele latere strafrechtelijke financiële bestraffing, antwoordt het Hof ontkennend.

Regine Feltkamp

Docent VUB – Voorzitter Onderzoeksgroep BuCo
Advocaat te Brussel

3. VENNOOTSCHAPSRECHT/DROIT DES SOCIÉTÉS

Wetgeving/Législation

VENNOOTSCHAPPEN

Herstructurering – Fusie – Splitsing

Wet van 30 december 2009 houdende diverse bepalingen betreffende Justitie (II) (BS 15 januari 2010)

De wet van 30 december 2009 wijzigt het Wetboek van Vennootschappen op enkele punten. Zo wordt voor fusies en splitsingen de mogelijkheid ingevoerd om te verzaken aan de verklaring en het verslag van de com-

missaris over het fusie- en splitsingsvoorstel. Enige voorwaarde is dat alle aandeelhouders en houders van andere effecten met stemrecht van alle vennootschappen die aan de fusie of splitsing deelnemen hiermee instemmen. Deze mogelijkheid bestond al voor grensoverschrijdende fusies (art. 772/9, § 3, W.Venn.), maar ook al voor splitsingen (art. 734 en 749 W.Venn.).

Er bestond in de rechtsleer onzekerheid over de mogelijkheid voor VZW's om te fuseren. Om die juridische onzekerheid weg te nemen worden de artikelen 670 en 770 W.Venn. gewijzigd zodat artikel 770 W.Venn. kan worden toegepast op de verenigingen en stichtingen die kiezen voor herstructurerings volgens de in dat artikel opgenomen regeling. De wijziging van artikel 670

W.Venn. bevestigt ook de geldigheid van de transacties die in het verleden al werden verricht via de toepassing van een procedure naar analogie van artikel 770 W.Venn. In de VZW-Wet zelf wordt er ook een uitdrukkelijke wijziging naar de gewijzigde artikelen 670 en 770 W.Venn. ingevoegd (nieuw art. 58 VZW-Wet).

Bovenvermelde wijzigingen zijn in werking getreden op 25 januari 2010.

VENNOOTSCHAPPEN

Naamloze vennootschap – Bestuur – Algemeen

Wet van 6 april 2010 tot versterking van het deugdelijk bestuur bij de genoteerde vennootschappen en de autonome overheidsbedrijven en tot wijziging van de regeling inzake het beroepsverbod in de bank- en financiële sector

De wet tot versterking van het deugdelijk bestuur [...] (de “Wet Deugdelijk Bestuur”) werd op 23 april 2010 gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad*. De Wet Deugdelijk Bestuur voert enkele belangrijke nieuwigheden in voor beursgenoteerde ondernemingen en autonome overheidsbedrijven. Zo zal het in de toekomst verplicht zijn om in het jaarverslag een specifieke verklaring op te nemen inzake deugdelijk bestuur. Een deel van deze verklaring inzake deugdelijk bestuur zal bestaan uit het remuneratieverslag, waarin gedetailleerde informatie moet worden opgenomen over de remuneratie van de bestuurders en het management van de betrokken vennootschap: onder meer het bedrag, op individuele basis, van de remuneratie en andere voordelen die worden toegekend aan de niet-uitvoerende bestuurders; gedetailleerde informatie over de remuneratie van de CEO; gedetailleerde informatie, op globale basis, over de remuneratie en andere voordelen die worden toegekend aan de uitvoerende bestuurders en het management; etc. De algemene vergadering dient zich bij afzonderlijke stemming jaarlijks uit te spreken over het remuneratieverslag. De Wet Deugdelijk Bestuur verplicht genoteerde vennootschappen die een bepaalde omvang hebben ook om een remuneratiecomité op te richten binnen hun raad van bestuur.

De vertrekvergoeding van de uitvoerende bestuurders of van andere personen belast met het dagelijks bestuur van de vennootschap mag in de toekomst niet hoger zijn dan 12 maanden loon of, mits voorafgaandelijke goedkeuring door de algemene vergadering, 18 maanden loon. Het zal eveneens niet langer mogelijk zijn om een variabele ver-

goeding toe te kennen aan een onafhankelijke bestuurder zonder de voorafgaandelijke goedkeuring van de algemene vergadering. Voorts moeten ook de criteria voor de variabele remuneratie van uitvoerende bestuurders en management uitdrukkelijk worden vastgelegd. Behoudens andersluidende statutaire bepaling of uitdrukkelijke goedkeuring door de algemene vergadering mogen toegekende aandelenopties pas na drie jaar worden uitgeoefend, dient ten minste een vierde van de variabele remuneratie voor uitvoerende bestuurders en management gebaseerd te zijn op objectief meetbare prestatiecriteria van minstens twee jaar, en dient ten minste een ander vierde gebaseerd te zijn op objectief meetbare prestatiecriteria van minstens drie jaar.

David Haex
Advocaat Linklaters LLP

Rechtspraak/ Jurisprudence

HOF VAN CASSATIE 19 FEBRUARI 2010

VENNOOTSCHAPPEN

Naamloze vennootschap – Algemeen

Zaak: nr. C.09.0118.F

Op 12 december 2008 stond het hof van beroep te Brussel enkele voorlopige maatregelen toe in het Fortis-dossier (o.a. schorsing van de beslissingen van de raad van bestuur van Fortis SA/NV tot verkoop van de bankactiviteiten, bijeenroeping van een buitengewone algemene vergadering, aanstelling van een college van experts).

De overheidsholding FPIM had cassatieberoep aangekend tegen deze beslissing. Een van de redenen die de FPIM voor het hof van beroep had aangehaald ter verdediging van de verkoop van de bankactiviteiten was dat de verkoop gebeurde in het algemeen belang. Zonder de verkoop zou immers onherstelbare schade worden aangebracht aan de betrokken Fortis vennootschappen, aan hun cliënten, spaarders, werknemers en schuldeisers en aan de Belgische economie in haar geheel. De maatregelen die werden gevraagd door de misnoegde aandeelhouders zouden volgens de FPIM ondergeschikt zijn aan het algemeen belang. Op 19 februari 2010 verbrak het Hof van Cassatie het arrest van het hof van beroep te Brussel omdat het hof van beroep in zijn arrest niet was ingegaan op het argument van algemeen belang dat de FPIM omstandig had aangevoerd.